

bolj veselo, kakor je bilo zadnji dve leti; v le teh nismo bili skorej nič več slišali o „slov. društvu“. Na to je bila volitev novega odbora, najprej predsednika. G. dr. Fr. Radaj je predložil vlč. g. dr. Gregoreca, češ, da je bil on oče „slov. društva“ in zbor je vzprejel ta predlog z velicim veseljem. Volitev ostalih odborikov vršila se je po listkih in se je torej za razbiranje glasov dalje časa potrebovalo. Vsled tega je č. g. dr. Gregorec, drž. poslanec za kmečko skupino na Ptuji, nastopil ter je poročal o delovanji slov. poslancev sploh, posebej pa še o svojem v drž. zboru. Čast g. kanonik ima poljudno besedo na jeziku in v njegovem obširnem govoru ni mu manjkalo priznanja od strani poslušalcev. Pravil pa je, za kaj je letos šlo v drž. zboru in na drobno je v tem razložil, za kaj so poslanci desnice in še posebej slovenski poslanci govorili in torej tudi glasovali, da-si jim je v časih bilo težko to glasovanje. Pri vsem pa, kar so govorili in storili, bilo je njim edino na tem, da bi pripomogli slov. ljudstvu do njegovih pravic, ob enem pa obvarovali veljavo in čast celega cesarstva. Le to bodo storili tudi zanaprej, vskliknil je na zadnje g. drž. poslanec, in slov. društvo naj bi jih podpiralo! Živahno je bilo odobravanje teh besed g. poslanca in „slov. društvo“ je njemu to tudi v dejanji pokazalo, kajti g. predsednik se mu je za njegove besede očitno zahvalil. Sedaj nastopi g. dr. Dečko ter naznaní izid volitve odbora. V le-tem so gg.: dr. Fr. Radaj, dr. J. Mlakar, J. Rapoc, P. Šunko, A. Divjak, vsi iz Maribora; dr. J. Srnec, M. Vošnjak, dr. Dečko, dr. Rudolf in Fr. Mlakar iz drugih krajev. Gg. dr. B. Glančnik, dr. Ferk in A. Velebil so namestniki. V točki vzporeda: predlogi je gosp. M. Vošnjak navedel željo Ptujskih Slovencev, naj bi „Slov. Gospodar“ za nižjo ceno izhajal, češ, da bi bilo treba, da pride v roke vsakega slov. gospodarja. Ali če to tudi vsi želimo, reči se mora, da „Slov. Gosp.“ ne more biti za nižjo ceno, kajti on stane „tisk. društvo“ več, kakor znese navadna naročnina, c. kr. kolek in priloge pač vzamó veliko denarja — Za tem je stavil g. M. Muršec, posestnik v Cirknici, razna vprašanja do gg. drž. in dež. poslancev in dali so mu odgovor na nje gg.: M. Vošnjak, dr. J. Srnec, dr. Gregorec, vsi z veseljem in na zadovoljenje njegovo in drugih kmečkih poslušalcev. Predsednik g. dr. Fr. Radaj sklene na to zborovanje, želeč, da dela „slov. društvo“ zanaprej veselo za blagor cesarstva in naše ožje, slov. domovine. Poročevalcu tega ostane pa lep spomin na to zborovanje in upa, da tudi drugim, ki so bili prišli na nj. Veselo tedaj nadaljevanje!

Iz Gradca. (Zahvala) Na binkoštni ponedeljek napravilo je dijaško društvo „Triglav“ iz nemškega Gradca izlet na zelene bre-

gove naše Drave med svoje ljudi v Št. Lovrenc. Izlet izvršil se je jako lepo in spominjali se ga bomo vsi še dolgo, dolgo. Čutimo se torej dolžne na tem mestu izreči javno zahvalo vsem onim, ki so pripomogli k temu lepemu vspehu. Čitalnica Mariborska odprla nam je vrata na stežaj in pogostila nas je Slovane iz Gradca prav po slovansko. Na prvem mestu njej hvala, kajti v njenih gostoljubnih prostorih začela se je slavnost, v njenih prostorih končala se je. Bog jo ohrani v večne in boljše čase! — Čestitim gospem in gospodičnam Mariborskim, ki so nas počastile s svojo navzočnostjo — srčna hvala! Naj bi jih bilo še dosti dosti v Mariboru takih, kot so one! — Ravno tako se zahvaljujemo gospem in gospodičnam Št. Lovrenčankam! — Dijaško društvo „Hrvatska“ nam je poslalo tamburaško godbo in toliko pevcev in gostov, da imajo veliko zaslug pri tem izletu. Slava Hrvatom! — Dalje bodi zahvala dijaškemu društvu Srbov in Čehom in Bolgarom iz Gradca, ki so poslali svojih ljudi na izlet. — Gospodu župniku Kralju, gosp. kaplanu Pajtlerju, gg. učiteljem, posebno g. Francu P. in pa g. županu Lamprehtu smo obvezani za gostoljubnost, s katero so nas sprejeli, in g. gostilničar Novak postregel nam je tako, da bi si ne mogli želeti boljšega. — Zdaj pa še srčna hvala narodnim Št. Lovrenčanom in vrlim okoličanom, ki so obhajali naš prihod kakor kak praznik. Bog jih živi krepke narodnjake! Z Bogom pa na svidenje!

J. Glaser,
t. č. predsednik.

S. Domicelj,
t. č. tajnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Besede Nj. veličanstva o vsprejemu delegacij v Budimpešti so nam znamenje, da nam vsaj letos ni treba strahu pred vojsko. Predsednik avstrijski delegaciji je dr. Smolka, ogerski pa grof Tisza, brat ministra Tisza. Skupni stroški države so 139.157.324 gld., za blizu 5 milj. so višji, kakor lani. — Gospodski zbornica drž. zboru na Dunaji je imela v ponedeljek svojo zadnjo sejo za to spomlad in je vzprejela vse načrte, kakor so jih v drž. zboru vzprejeli. Sedaj je torej drž. zbor do jeseni odložen. Gg. poslanci pa tudi gg. ministri si bodo torej za nekaj mesecev lahko oddahnil. — Dež. šolski svet v Gradci pretresuje učni načrt za slov. paralelke na c. kr. gimnazijah v Celji in v Mariboru, če pride kedaj do njih. Naši bralci naj nam jemljejo za zlo, če ostane nemo gledé teh vzporednic neverni. — Na Koroškem so veseli, da bode davek na žgane pijače vsled nove postave znatno višji; nadjajo se, da pride poslej pravo žganje sopet do višje cene, ker bode špirit veliko dražji. — Nemške novine skrbno prežijo na slov. občine, ki na-

pravijo kako zahvalnico nemškima kričačema dr. Weitlofu in Ghonu. Doslej so to storile le tri občine a ravno nje imajo za to skoraj v vsacem listu, češ, da slov. občine na Koroškem ne marajo za slov. ljudske šole. — V Ljubljani se snuje novo politično društvo, „slov. društvo“. Namen mu je enak, kakor ga ima naše „slov. društvo“. — Društvo „Narodni dom“ ima v soboto, dne 23. junija izreden občni zbor, na redni občni zbor je prišlo premalo udov, znamenje velike malomarnosti. — „Soča“, slov. list, ki izhaja v Gorici, dosega poslednji čas rada sreča, da jo bere samo drž. pravdnik. Tudi zadnji številki je bila ta sreča. — Mestni zastop v Trstu ima sopet preveč denarja, kajti namerava dati gledališču podpore 25.000 gold. Potrata! — Nj. ces. visokosti, cesarjevič Rudolf in cesaričinja Stefanija sta bila v nedeljo, dne 10. junija v Zagrebu. Mesto ju je vzprejelo z velicim navdušenjem, večer je bila njima na čast razsvetljava. Iz Zagreba sta se peljala v Bosno, najprej v Banjaluko, od ondod pa dalje v Gradiško. V Hercegovino pojde samo cesarjevič, cesaričinja pa se vrne na ravnost v Laxenburg pri Dunaji. Prejšnji minister zunanjih zadev, grof Andrassy se letos ne vdeležuje delegacije ter se kuja, kar nima upanja, da pride sopet na vrh.

Vnanje države. Sv. Oče so imeli le preveč prav, kedar so se pritoževali zoper novo kazensko postavo ital. vlade. Iz cele obravnave v drž. zboru o njej se lahko prepriča vsak, kdor le hoče, da je ta postava v prvi vrsti zoper katol. duhovništvo, ena veriga več na roke katol. cerkve. — V Bologni vrši se 800letnica vseučilišča z veliko slavnostjo, navzoča sta tudi kralj in kraljica. Veselje pa je dijaško, torej prav živahno, več pomena pa menimo, da ta slovesnost nima. — Na Francoskem biva sedaj že drugo leto posebno društvo, ki se vojskuje zoper brezbožtvo. To je žalostno, da je ondi to društvo resna potreba. — Zoper generala Boulangerja ruje sedaj tudi freimaurerstvo, znamenje, da mož ni — freimaurer. — V Brüsselju je velika razstava, kralj jo je odprl ter si je posebno reči, ki so iz Avstrije na razstavi, ogledal. Pravi se, da jih je tako hvalil. — Na nemški meji v Alzaciji je nova rabuka, ker je kaci 20 nemških vojakov bilo stopilo na francoska tla, a niso se jim vdrla. To je res sreča! — Nemški minister notranjih zadev, pl. Puttkamer, je odstopil in sedaj raste liberalcem, tudi našim, greben, češ, da je nemški cesar liberalec ter ne mara več za sedanjo, nekam že precej konservativno vlado. — Z Rusijo živi poslej Nemčija v prijazniših razmerah, nada se pač, da Rusija ne priskoči Francozom, ako pride do vojske. Verjetno. — Ruski general, Gurko, ogleduje si vojaške naprave ob avstrijskih in nemških mejah. Čemu ravno sedaj?

— Turčija ima strah, da zasede Rusija Erzerum, ako ji ne izplača kmalu vojne odškodnine. To bi torej ona rada, ali nima že dolgo v drž. blagajnicah druga, kakor temo. Sedaj išče sicer na posodo denarja, toda nihče se je prav ne usmili. — Princ Koburški ima sedaj svoj križ z ministri, najrajši bi dal vsem slovo a ne zna, bodo-li drugi bolji, taki, da se lahko zanese na-nje. — Srbija žaluje za svojo kraljico, ker ta ne mara priti nazaj v Beligrad. Bolje pa se godi liberalni in radikalni stranki, kajti prišli ste do izpoznanja, da „sloga jači, nesloga tlači“. — Črna gora trdi, da ona ni kriva, če so razbojniki vdrl v Hercegovino. Nam se dozdeva, da ji sme človek v tem verjeti. — V Afriki, v okraji Constantine imajo hudo nadlogo — kobilice. Le-te so vdrl v deželo zdržema 10 km. na dolgo in 30 km. na široko. Nesnaga požre vse, kar ji pride pod zobe. — Sultan v Zanzibaru ni posebno lepo vzprejel pisma ital. kralja in to je uzrok, da tirja ital. vlada od njega zadoščenja. No mož bode ji brž ko ne ustregel, da si ni prijatelj ital. pohlepu.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Preimeniten den — celo življenje ga ne pomnim — je bil 12. april za avstrijske romarje. Ko namreč sv. oče zvedó, da so avstrijski romarji že vsi došli, so takoj na drugi dan za nas sv. mešo v cerkvi sv. Petra napovedali. To pa je celo posebna milost, katero so nam sv. oče skazali, to je izvanredno odlikovanje, na katero smo avstrijski romarji po pravici ponosni. Odkar so namreč Leon XIII. leta 1878 bili za papeža kronani, niso več služili sv. meše na grobu sv. Petra, kakor letos na novega leta den, ko so obhajali zlato svojo sv. mešo in zdaj tretjokrat dne 12. aprila za avstrijske in francoske romarje.

Ker je laška vlada apostolski stolici dedščino sv. Petra vzela ter Rim osnovala za poglavitno mesto zedinjene Italije, žaluje zdaj preblagi starček Leon XIII v svoji hiši, kakor jetnik v temnici, časih pa tudi na glas vpije, da po celem svetu slišijo njegovo besedo, ter odločno ugovarja zoper nasilstvo in svojo pravico nazaj terjati. Romarji smo se v Rimu do dobrega prepričali, da je takov položaj za sv. očeta neznošen, in da več dolgo trpeti ne more. Laška vlada, pri kateri framazoni zvonec nosijo, je s tem jako zavozila, in še zmiraj ribi okoli skale sv. Petra, če bi mogla še kaj papeževih pravic vloviti. Toda na enkrat bode njen čolnič tresnil ob skalo ter se zdrobil, in drzni veslarji bodo vodo pili. Bog daj, da bi se to zgodilo

samo na kvar framazonskih glavačev in kričačev, pa ne na kvar sicer vernega laškega ljudstva.

Ko se zjutraj prebudim, preišlujem prelepo in jako tolažljivo sanjo, katero sem sanjal, in dobre misli so hitelo vstajati v moji duši. Juterne vesele misli so kakor zvezde, ki še svetijo na juternem nebu, kedar že okna odpiramo.

Sv. meša je bila na deveto uro napovedana. Ko spijemo slabo kavo in se napijemo še slabše vode, takoj stopiva dva rojaka na ličen koleselj, in drdrava — že moram reči, da nekoliko ponosno — proti Vatikanu in proti cerkvi sv. Petra. Pa to ni šlo tako naglo, kakor si vi mislite. Na koncu vsake ulice smo namreč stali, ker so nam številni vozovi, ki so prihajali iz drugih ulic, pot zapirali. Vendar moram tukaj mestnim redarjem dati čast in izreči zahvalo, da so odločno, sicer pa mirno, skrbeli za to, da se ni nikomur krivica godila, in da se ni pripetila nobena nesreča. V teku dveh ur je gotovo dve tisoč kočij postalo na velikem trgu pred cerkvo sv. Petra.

Navadna cerkvena vrata so bila danes zaklenjena. Morali smo po postranskih hodnikih iti v cerkev, in le tisti so smeli vstopiti, ki so se s posebnimi listki izkazali, da so avstrijski romarji. Tukaj se moram obtožiti, da se zdaj za tako sv. kraj, kakor je cerkev sv. Petra, skorej nismo spodobno obnašali. Vsak je vedel toliko povedati ter imel toliko prašati, da smo komaj zgotovili, dasiravno smo celo uro na sv. mešo čakali. Moliti brž nikogar nisem videl.

Med tem časom sem se seznanil z imenitnim Srbom, blagim starčkom. Gospodin, ste-li vi Srb? ga vprašam. „Sem“. Ali ste katoličan? „Hvala Bogu, sem“. „O Bože moj, Bože moj! da bi vendar narod moj prišel sem na skalo sv. Petra, ne bil bi več neveren, ampak veren“. In debela solza, kakor vinska jagoda se je vtrnila v njegovem očesu in se skrila v njegovem krilu. Govoril sem tudi z dvema rusinskima kmetoma, ki sta ruska podložnika, in sem se prepričal, da nobeno slovansko narečje Slovincu ni tako razumljivo, kakor rusinsko.

Na severni strani cerkve je kapela božjega Telesa, v katero držijo vrata iz papeževe palače. Od teh vrat do sred cerkve, in odtod do groba sv. Petra je bila pot, po kateri so imeli sv. Očeta nositi, zagrajena, in kraj zagraje je stala gosta častna straža, sami fino in pisano oblečeni vojaki. Ob desetih nastane šum: vseh oči so proti omenjeni kapelici obrnjene, vsi se na prste spenjajo. H krati strežniki odprejo vrata ter razgrnejo zagrinjala, a papeževi pevci pa zapojejo prekrasno pesen. Peli so sami fantiči od 10 do 15 let stari, katerih vsak deset slovenskih deklet premaga s svojim glasom.

(Dalje prih.)

Smešnica 24. „Kako je to“, vpraša mesar peka, „povejte mi, sosed, kako je to, da je pri vas hlebček vselej manjši, kakor pri drugih?“ „No“, odgovori pek, „to vam povem pa že celo lahko. Drugi peki pač deajo več testa v hleb, kakor se izgodi pri meni.“

Razne stvari.

(Vojaške vaje.) Jeseni, meseca septembra, bodo velike vojaške vaje v Savinjski dolini in pride tudi Nj. veličanstvo, svitli cesar vsled njih v Celje. S svitlim cesarjem pride tudi cesarjevič Rudolf, nadvojvoda Albrecht in Viljelm, vojakov pa se vdeleži vaj kacic 30.000.

(Priznanje.) Vlč. g. dr. Ivan Križanič, stolni korar v Mariboru, je poklonil svojo zgodovino sv. kat. cerkve „Njih svetosti, papežu Leonu XIII. ter je prejel od sv. Očeta lepo pismo v priznanje in pa papežev blagoslov. Slov. knjig bode še brž malo v knjižnici sv. Očeta.

(Slov. društvo.) Vsled zadnje volitve je odbor „slov. društva“ v Mariboru ta-le: Predsednik č. g. dr. Lav. Gregorec, namestnik č. g. dr. J. Mlakar, tajnik g. dr. Iv. Dečko in blagajnik g. Fr. Divjak ter odborniki gg.: dr. Fr. Radaj, M. Vošnjak, dr. Jos. Sernee, dr. Rudolf, Jos. Rapoc, P. Šunko in Fr. Mlakar.

(Plače.) Uradniki, ki so v službi v avstrijski skupini našega cesarstva, dobodo na leto vkup nič manj, kakor 41.600.000 gld. plače. Vpokojnino pa dobiva 18.000 uradnih oseb, v celem 15 milijonov gold. Sedaj pač znamo, kam pojde denar.

(Volilni shodi.) Odbor „slov. društva“ v Mariboru je sklenil, da še priredi to poletje volilne shode pri sv. Juriji v slov. gor. v Konjicah, v Gornjem gradu in v Kozjem. Mož teh in drugih krajev, kjer bi radi imeli volilni shod, pa je opravilo, da sl. odboru naznanijo, kedaj bi kazalo, da se priredi pri njih tak shod.

(Osepnice.) V Velenji in tudi bojda v Šoštanji so se prikazale osepnice. V prvem trgu so že šolo zaprli in po Šoštanji gre govorica, da so jih tje prinesli turnarji iz Celja.

(Zlata poroka.) V ponedeljek, dne 28. maja je bila v Jarenini zlata poroka viničarja Franca Avdič in njegove žene Ivane. Mož šteje 70, žena pa 79 let.

(Umor otroka.) V Semrijah na nemškem Štajarji se je prigodilo te dni strahovito dejanje. Troje otrok je iskalo v gozdu sračjih gnjezd, v tem pa se jim pridruži tuj, gosposk človek. Kmalu pregovori dečka, kacic 8 let, da gre z njim globlje v gozd, češ, da mu ondi pokaže sračjih gnjezd, kolikor jih hoče. Deček uboga, toda ni ga bilo več iz gozda. Drugo jutro ga najdejo — mrtvega. Trebuh je bil razparan in nekaj drobja mu je viselo iz njega.

pravijo kako zahvalnico nemškima kričačema dr. Weitlofu in Ghonu. Doslej so to storile le tri občine a ravno nje imajo za to skoraj v vsacem listu, češ, da slov. občine na Koroškem ne marajo za slov. ljudske šole. — V Ljubljani se snuje novo politično društvo, „slov. društvo“. Namen mu je enak, kakor ga ima naše „slov. društvo“. — Društvo „Narodni dom“ ima v soboto, dne 23. junija izreden občni zbor, na redni občni zbor je prišlo premalo udov, znamenje velike malomarnosti. — „Soča“, slov. list, ki izhaja v Gorici, dosega poslednji čas rada sreča, da jo bere samo drž. pravdnik. Tudi zadnji številki je bila ta sreča. — Mestni zastop v Trstu ima sopet preveč denarja, kajti namerava dati gledališču podpore 25.000 gold. Potrata! — Nj. ces. visokosti, cesarjevič Rudolf in cesaričinja Stefanija sta bila v nedeljo, dne 10. junija v Zagrebu. Mesto ju je vzprejelo z velicim navdušenjem, večer je bila njima na čast razsvetljava. Iz Zagreba sta se peljala v Bosno, najprej v Banjaluko, od ondot pa dalje v Gradiško. V Hercegovino pojde samo cesarjevič, cesaričinja pa se vrne na ravnost v Laxenburg pri Dunaji. Prejšnji minister zunanjih zadev, grof Andrassy se letos ne vdeležuje delegacije ter se kuja, kar nima upanja, da pride sopet na vrh.

Vnanje države. Sv. Oče so imeli le preveč prav, kedar so se pritoževali zoper novo kazensko postavo ital. vlade. Iz cele obravnave v drž. zboru o njej se lahko prepriča vsak, kdor le hoče, da je ta postava v prvi vrsti zoper katol. duhovništvo, ena veriga več na roke katol. cerkve. — V Bologni vrši se 800letnica vseučilišča z veliko slavnostjo, navzoča sta tudi kralj in kraljica. Veselje pa je dijaško, torej prav živahno, več pomena pa menimo, da ta slovesnost nima. — Na Francoskem biva sedaj že drugo leto posebno društvo, ki se vojskuje zoper brezbožtvo. To je žalostno, da je ondi to društvo resna potreba. — Zoper generala Boulangerja ruje sedaj tudi freimaurerstvo, znamenje, da mož ni — freimaurer. — V Brüsselju je velika razstava, kralj jo je odprl ter si je posebno reči, ki so iz Avstrije na razstavi, ogledal. Pravi se, da jih je tako hvalil. — Na nemški meji v Alzaciji je nova rabuka, ker je kacih 20 nemških vojakov bilo stopilo na francoska tla, a niso se jim vdrla. To je res sreča! — Nemški minister notranjih zadev, pl. Puttkamer, je odstopil in sedaj raste liberalcem, tudi našim, greben, češ, da je nemški cesar liberalcec ter ne mara več za sedanjo, nekam že precej konservativno vlado. — Z Rusijo živi poslej Nemčija v prijazniših razmerah, nada se pač, da Rusija ne priskoči Francozom, ako pride do vojske. Verjetno. — Ruski general, Gurko, ogleduje si vojaške naprave ob avstrijskih in nemških mejah. Čemu ravno sedaj?

— Turčija ima strah, da zasede Rusija Erzerum, ako ji ne izplača kmalu vojne odškodnine. To bi torej ona rada, ali nima že dolgo v drž. blagajnicah druga, kakor temo. Sedaj išče sicer na posodo denarja, toda nihče se je prav ne usmili. — Princ Koburški ima sedaj svoj križ z ministri, najrajši bi dal vsem slovo a ne zna, bodo-li drugi bolji, taki, da se lahko zanese na-nje. — Srbija žaluje za svojo kraljico, ker ta ne mara priti nazaj v Beligrad. Bolje pa se godi liberalni in radikalni stranki, kajti prišli ste do izpoznanja, da „sloga jači, nesloga tlači“. — Črna gora trdi, da ona ni kriva, če so razbojniki vdrli v Hercegovino. Nam se dozdeva, da ji sme človek v tem verjeti. — V Afriki, v okraji Constantine imajo hudo nadlogo — kobilice. Le-te so vdrlle v deželo zdržema 10 km. na dolgo in 30 km. na široko. Nesnaga požre vse, kar ji pride pod zobe. — Sultan v Zanzibaru ni posebno lepo vzprejel pisma ital. kralja in to je uzrok, da tirja ital. vlada od njega zadoščenja. No mož bode ji brž ko ne ustregel, da si ni prijatelj ital. pohlepu.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Preimeniten den — celo življenje ga ne pomnim — je bil 12. april za avstrijske romarje. Ko namreč sv. oče zvedó, da so avstrijski romarji že vsi došli, so takoj na drugi dan za nas sv. mešo v cerkvi sv. Petra napovedali. To pa je celo posebna milost, katero so nam sv. oče skazali, to je izvanredno odlikovanje, na katero smo avstrijski romarji po pravici ponosni. Odkar so namreč Leon XIII. leta 1878 bili za papeža kronani, niso več služili sv. meše na grobu sv. Petra, kakor letos na novega leta den, ko so obhajali zlato svojo sv. mešo in zdaj tretjokrat dne 12. aprila za avstrijske in francoske romarje.

Ker je laška vlada apostolski stolici dedščino sv. Petra vzela ter Rim osnovala za poglavitno mesto zedinjene Italije, žaluje zdaj preblagi starček Leon XIII. v svoji hiši, kakor jetnik v temnici, časih pa tudi na glas vpije, da po celem svetu slišijo njegovo besedo, ter odločno ugovarja zoper nasilstvo in svojo pravico nazaj terjati. Romarji smo se v Rimu do dobrega prepričali, da je takov položaj za sv. očeta neznošen, in da več dolgo trpeti ne more. Laška vlada, pri kateri framazoni zvonec nosijo, je s tem jako zavozila, in še zmiraj ribi okoli skale sv. Petra, če bi mogla še kaj papeževih pravic vloviti. Toda na enkrat bode njen čolnič tresnil ob skalo ter se zdrobil, in drzni veslarji bodo vodo pili. Bog daj, da bi se to zgodilo